

ชื่อ :นางสาวณัฏฐิชา เจริญพจน์

ขนาด : 60x40 ซม.

สถาบัน:โรงเรียนบุญวัฒนา

วรรณกรรม: บ้านเก่า

ผลงาน : ความทรงจำ

เทคนิค :กล่องไฟกระดาษ

รหัส : 14-027

ราคา : 5,000 บาท

Name :Natthanicha Charoenphot

Size : 60x40 cm.

Academy :Boonwattana school

Literature : Old house

Title :The memories

Medium : Papercut light box

Code : 14-027

Price : 5,000 THB

วรรณกรรม / Literature

เมืองเก่าเบาราดติดน้ำ

หอมความทรงจำเก็บงำเจ้า

เจดีย์วิหารตระหง่านเข้า

รับแสงสีเศร้าแต่เงางาม

เปล่งปลั่งรังสีเหนือปฐิธาตุ

ดาววันเวียนวาดเหมือนขลาดข้าม

ปูนปั้นผุดผาดเหมือนหยาดน้ำ

ดอกดวงลวงลามเนื่องตามกัน

แสงเข้าเกลากนทุกหนแห่ง

เรือนแล่งแสงเข้าเขียนเงาคัน

สองเท้าก้าวท่องแสงของวัน

ตื่นตาต่อฝันบรรพชน

ตลาดมอมัวในตัวตึก

คล้ายกลืนเก่าสีกลืน

เอ่ยทักนักเที่ยวให้เอี้ยวตน

แหวะเลือกสักหนชมผลงาน

เครื่องไม้โบราณงานไม้สัก

กรอรูปแกะสลักนั้นหยักมาน

ผ้าทอจากฝ้ายลายโบราณ

เครื่องเงินตระหง่านจักสานเรียง

คือร้านขายของที่ระลึก

สื่อความรู้สึกแต่ละเสียง

แต่ละเสียงทรงจำค่อยลำเสียง

นี้เสียงตลาดเช้า ฝึกรำลึก

The old town adjacent to the water still reminded me of the scent of memory.

Viharn Pagoda stood majestically in the morning, receiving the light of sadness but shiny color.

Radiant beams shone above across the top of the relics in the pagoda.

The stucco flickered like drops of water.

The flowers spread over time together.

Morning light shines everywhere and shadows of every other home fell aground.

Two feet walked the day, dazzled by the ancestor's dream.

Dim light Market in the building flew the old scent deep into the worn-out road.

When greeted, tourists stopped and chose once and watch pieces of work.

Antique teak woodwork, carved picture frame wagged the wavy veil, woven from traditional cotton. The majestic silverware, wickerwork, arranged and offered in the souvenir shop, which convey each feeling of each portion of the memories conveyed to the morning market.

เหตุผล / Reason

เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านวรรณกรรมเรื่องบ้านเก่า บทกวีงามเวลา ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในการถ่ายทอดความรู้สึกผ่านความทรงจำที่ผู้เขียนได้เล่าเกี่ยวกับเมืองเก่าที่ติดน่านน้ำและเจดีย์วิหาร ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความสวยงามของวิหาร ผู้เล่ายังพูดถึงปูนปั้นและดอกคูนที่ร่วงบนถนนในยามเช้าและตลาดที่มีกลิ่นอายของความเป็นเมืองเก่าและทำให้นักท่องเที่ยวสนใจและเลือกชมผลงาน เช่น เครื่องไม้โบราณ งานไม้สัก กรอบรูปแกะสลัก ผ้า幔ที่ทอจากฝ้ายโบราณ เครื่องเงินและเครื่องจักรสาน เพื่อเลือกซื้อเป็นของฝากที่ระลึก เมื่อข้าพเจ้าฟังแล้วทำให้รู้สึกประทับใจและภูมิใจในงานฝีมือทางสถาปัตยกรรมของเมืองไทยที่มีความละเอียดประณีตงดงามซึ่งชาติอื่นทำไม่ได้

ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะอนุรักษ์เมืองเก่าโบราณนี้ไว้ให้คงอยู่เพื่อที่จะให้คนรุ่นหลังได้มาศึกษาและเยี่ยมชมความงามของเมืองโบราณนี้ และสืบสานต่อไป

I was impressed with the feelings through memories that the author tells about the old city on the water and the Viharn-Chedi, which made me feel impressed with beautiful temple. The author also mentioned the stucco and flowers falling on street in the morning, the market with the scent of old city, which made tourists feel interested and chose to see works, such as antique wood, teakwood, carved photo frames, and cotton curtains, made in the old time, old silverware and weaving loom, which they chose and bought as souvenirs. When I listened, it was impressed and proud of our architectural skills, which are elaborately beautiful and exquisite, which other nations cannot contest.

I think we should preserve ancient cities in order to allow people of future generations to study and visit the beauty of this ancient city and continue to communicate.